

Отъ ярость великанътъ се хрърлилъ въ морето, откъртилъ частъ отъ една скала и я захвърлилъ срѣдъ морето, дано потопа кораба на чужденцитѣ. Напраздно. Тѣ били вече доста далечъ...

Тѣй хитро се избавилъ царъ Одисей отъ бѣда, върналъ се благополучно въ царството си и почналъ мирно, тихо и щастливо да си живѣе при жена си и дѣцата си.



Рада татари излъга.

(Народна пѣснь).

Кехая вика изъ село:

„Чувайте хора, селяни,

И бѣлобради попове.

Чувайте холанъ, бѣгайте,

Утрѣ татари ще слѣзатъ,

Татари руси маджари.“

Всичкитѣ чули, разбрали

Разбрали и побѣгнали,

Салъ бѣда Рада не хае,

Не мръдна, нито избѣга.

Грабна мотика на рамо,

Братова тесла на поясъ,

На гробищата отиде,

Гробища е прикопала.

Ето нарѣща татари.

Рада, татари, думаше:

„Не ни в'селото влизайте,

Наше е село чумаво,

Ако вѣра не хванете,

Съ мене човѣкъ пратете

На гробищата да идемъ!“

Татари в'село не влѣзли.

Рада си у тѣхъ отиде,

Викнала, та е запѣла:

„Дѣ се е чуло, видѣло

Мома татари да излъже,

Както ги ази излъгахъ“.

Ст. Ж. Горанчевъ.